

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)
της 11ης Μαρτίου 1999 *

Στην υπόθεση T-148/94,

Preussag Stahl AG, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Salzgitter (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους Horst Satzky και Bernhard Maassen, δικηγόρους Βρυξελλών, Martin Heidenhain, δικηγόρο Φρανκφούρτης, και Constantin Frick, δικηγόρο Βρέμης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο René Faltz, 6, rue Heinrich Heine,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τους Julian Curral και Norbert Lorenz, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, και τον Gérard de Bergues, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους αποσπασμένο στην Επιτροπή, και στη συνέχεια από τον Jean-Louis Dewost, γενικό διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, τον Julian Curral και τον Guy Charrier, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους αποσπασμένο στην Επιτροπή, επικουρούμενους από τον Heinz-Joachim Freund, δικηγόρο Φρανκφούρτης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

που έχει ως κύριο αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 94/215/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ όσον αφορά συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που εφάρμοσαν ευρωπαϊοί παραγωγοί δοκών χάλυβα (ΕΕ L 116, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. Bellamy, προεδρεύοντα, A. Potocki και J. Pirrung, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 23ης, 24ης, 25ης, 26ης και 27ης Μαρτίου 1998, εκδίδει την ακόλουθη:

Απόφαση¹

Το ιστορικό της διαφοράς

Α — Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

1 Με την παρούσα προσφυγή ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως 94/215/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ όσον αφορά συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που εφάρμοσαν ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα (ΕΕ L 116, σ. 1, στο εξής: Απόφαση), με την οποία, αφενός, διαπιστώθηκε η συμμετοχή δεκαεπτά ευρωπαϊκών χαλυβουργικών επιχειρήσεων και μιας από τις ελαγελματικές ενώσεις τους σε σειρά συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών περί καθορισμού των τιμών, κατανομής των αγορών και ανταλλαγής εμπιστευτικών πληροφοριών σχετικά με την κοινοτική αγορά δοκών χάλυβα, κατά παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, και, αφετέρου, επιβλήθηκαν πρόστιμα σε δεκατέσσερις επιχειρήσεις του τομέα αυτού για παραβάσεις διαπραχθείσες μεταξύ της 1ης Ιουλίου 1988 και της 31ης Δεκεμβρίου 1990.

2 Η προσφεύγουσα, η οποία είχε προηγουμένως την επωνυμία Stahlwerke Peine-Salzgitter AG (που αναφέρεται στην Απόφαση υπό την επωνυμία Peine-Salzgitter), αποτελεί μέρος ενός ομίλου εταιριών με μητρική εταιρία την Preussag AG. Είναι ένας από τους κυριότερους παραγωγούς χάλυβα στη Γερμανία και ο ενοποιημένος

1 — Οι σχέσεις της παρούσας αποφάσεως είναι εν πολλοίς ίδιες ή παρόμοιες με εκείνες της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 11ης Μαρτίου 1999, T-141/94, Thyssen κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-347), με εξαίρεση, κυρίως, των σκέψεων 74 έως 91, 373 έως 378, 566 έως 574, και 614 έως 625, οι οποίες δεν έχουν αντιστοχία στην παρούσα απόφαση. Επίσης, οι παραβάσεις του άρθρου 65, παράγραφος 1, της Συνθήκης που προσάπτονται στην προσφεύγουσα ως προς ορισμένες εθνικές αγορές δεν είναι ίδιες με τις προσαπτόμενες στην προσφεύγουσα στην υπόθεση Thyssen κατά Επιτροπής. Στην προκειμένη περίπτωση, η μερική ακύρωση του άρθρου 1 της Αποφάσεως δικαιολογείται, κατ' ουσίαν, από την έλλειψη αποδείξεως ως προς τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στην παράβαση που αναφέρει το σημείο 1 του διατακτικού της παρούσας αποφάσεως.

κύκλος εργασιών της το 1989/1990 ανήλθε σε 3 225 δισεκατομμύρια γερμανικά μάρκα (DEM). Το 1990, οι πωλήσεις δοκών που πραγματοποίησε εντός της Κοινότητας ανήλθαν σε 352 εκατομμύρια DEM, ήτοι 172 εκατομμύρια ECU.

(...)

Δ — Η Απόφαση

- 47 Η Απόφαση, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 7 Μαρτίου 1994 με έγγραφο του κ. Van Miert της 28ης Φεβρουαρίου 1994 (στο εξής: Έγγραφο), περιέχει το ακόλουθο διατακτικό:

«Άρθρο 1

Οι ακόλουθες επιχειρήσεις που παρατίθενται με την επωνυμία τους συμμετείχαν, στον βαθμό που περιγράφεται στην παρούσα απόφαση, σε αντίθετες προς τους κανόνες ανταγωνισμού πρακτικές, οι οποίες εμπόδισαν, περιόρισαν και στρέβλωσαν τον κανονικό ανταγωνισμό στην κοινή αγορά. Όταν επιβάλλονται πρόστιμα, η διάρκεια της παράβασης αναφέρεται σε μήνες, εκτός από την περίπτωση της εναρμόνισης των [πρόσθετων] στοιχείων, οπότε η συμμετοχή στην παράβαση υποδεικνύεται με το γράμμα "X".

(...)

Peine-Salzgitter

Π - 618

- α) Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της [επιτροπής δοκών] και της Walzstahl-Vereinigung (30)
- β) Καθορισμός τιμών στην [επιτροπή δοκών] (30)
- γ) Καθορισμός τιμών στη γερμανική αγορά (3)
- δ) Καθορισμός τιμών στην ιταλική αγορά (9)
- ε) Καθορισμός τιμών στη δανική αγορά (30)
- στ) Κατανομή της αγοράς, “σύστημα Traverso” (3+3)
- ζ) Κατανομή της γαλλικής αγοράς (3)
- η) Κατανομή της γερμανικής αγοράς (6)
- θ) Κατανομή της ιταλικής αγοράς (3)
- ι) Εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων (x)

(...)

Άρθρο 4

Για τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 και οι οποίες διαπράχθηκαν μετά τις 30 Ιουνίου 1988 (31 Δεκεμβρίου 1989² στην περίπτωση των Aristrain και Ensidesa) επιβάλλονται τα ακόλουθα πρόστιμα:

(...)

Preussag AG

9 500 000 ECU

(...)

(...)

2 — Ημερομηνία αναγραφόμενη στο γαλλικό και ισπανικό κείμενο. Το γερμανικό και αγγλικό κείμενο της Αποφάσεως αναφέρουν την ημερομηνία της 31ης Δεκεμβρίου 1988.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις:

(...)

— Preussag AG

(...)».

(...)

Επί του επικουρικού αιτήματος που αφορά την ακύρωση του άρθρου 4 της Αποφάσεως ή, τουλάχιστον, τη μείωση του ύψους του προστίμου

(...)

B — *Επί της ελλείψεως πταίσματος της προσφεύγουσας, και της φερομένης αναγκαιότητας καθορισμού των απαγορευομένων πρακτικών μάλλον παρά της επιβολής προστίμων*

(...)

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

640 Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ήδη ότι ουδόλως αποδείχθηκε εν προκειμένω η φερόμενη συμμετοχή της Επιτροπής στις παραβάσεις που προσάπτονται στην προσφεύγουσα (βλ. μέρος Δ ανωτέρω). Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε επίσης ότι η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να αγνοεί ότι οι σχετικές συμπεριφορές ήταν παράνομες, τουλάχιστον από τις 30 Ιουνίου 1988, και ότι η Επιτροπή δεν «ευθυγράμμισε» παρανόμως τη Συνθήκη ΕΚΑΧ στη Συνθήκη ΕΚ. Ομοίως, τίποτα στις διάφορες προηγούμενες γνώμες, αποφάσεις, σχόλια ή εκθέσεις της Επιτροπής δεν μπορούσε να οδηγήσει την προσφεύγουσα στο να καταλήξει στη νομιμότητα οποιασδήποτε από τις συμπεριφορές της. Επομένως, επί του σημείου αυτού, τα επιχειρήματα που αντλούνται από την καλή πίστη και την έλλειψη πταίσματος της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθούν.

641 Το επιχείρημα κατά το οποίο, εν όψει της προγενέστερης διοικητικής πρακτικής της Επιτροπής, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να προβλέψει την επιβολή προστίμου, ούτε αυτό μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, αφενός, στο παρελθόν η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμα με πολλές αποφάσεις [βλ. αποφάσεις που αναφέρονται στη *Δέκατη πέμπτη γενική Έκθεση της Ανωτάτης Αρχής*, 1966, σ. 185 (παράγραφος 221)· απόφαση 70/118/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 21ης Ιανουαρίου 1970, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, περί των συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στη γερμανική αγορά παλαιοσιδήρου (ΕΕ L 29, σ. 30)· αποφάσεις C(80) 236 τελικό/1, 2 και 3 της 27ης Μαρτίου 1980, εκδοθείσες στον τομέα των ειδικών χαλύβων, οι οποίες συνοψίζονται στη *Δέκατη Έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού*, παράγραφοι 109 και 110, καθώς και προπαρατεθείσα απόφαση για τον ανοξείδωτο χάλυβα]. Αφετέρου, και εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι της συγκεκριμένης απόφασεως προηγήθηκαν, ενδεχομένως, παρόμοιες υποθέσεις στις οποίες η Επιτροπή δεν έκρινε σκόπιμο να επιβάλει πρόστιμο δεν τη στερεί, στο πλαίσιο της απόφασεως αυτής, της εξουσίας επιβολής κυρώσεως που της απονέμει ρητά το άρθρο 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης (βλ. κατά την έννοια αυτή, στο

πλαίσιο της Συνθήκης ΕΚ), την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1979, 32/78 και 36/78 έως 82/78, BMW Belgium κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/II, σ. 177, σκέψη 52).

- 642 Το επιχείρημα ως προς την αντίφαση που υπήρχε μεταξύ των κανόνων για τις τιμές οι οποίες περιλαμβάνονται, ειδικότερα, στο άρθρο 60 της Συνθήκης και την πραγματικότητα της αγοράς πρέπει επίσης να απορριφθεί για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 280 έως 285³ ανωτέρω.
- 643 Η θέση σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή όφειλε, αντί να επιβάλλει πρόστιμα, να καθορίσει, σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, τις απαγορευόμενες πρακτικές δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στην προπαρατεθείσα απόφαση της 21ης Μαρτίου 1955, Κάτω Χώρες κατά Ανωτάτης Αρχής. Πράγματι, η εξουσία καθορισμού τέτοιων πρακτικών, στο πλαίσιο του άρθρου 60 της Συνθήκης, δεν έχει καμία σχέση με την απαγόρευση των αντίθετων προς τον ανταγωνισμό συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών που αναφέρει το άρθρο 65 της Συνθήκης.
- 644 Επομένως, τα επιχειρήματα που αντλούνται από την έλλειψη πταίσματος της προσφεύγουσας και τη φερόμενη αναγκαιότητα καθορισμού των απαγορευόμενων πρακτικών αντί της επιβολής προστίμων, πρέπει να απορριφθούν.

Γ — Επί του δυσαναλόγου ύψους του προστίμου

(...)

3 — Βλ. απόφαση Thyssen κατά Επιτροπής (T-141/94, Συλλογή 1999, σ. II-347), σκέψεις 310 έως 316.

— Επί της οικονομικής καταστάσεως της προσφεύγουσας και της χαλυβουργικής βιομηχανίας

- 670 Το επιχείρημα που η προσφεύγουσα αντλεί από το χαμηλό επίπεδο των κερδών της σε σχέση με εκείνο άλλων επιχειρήσεων, επίπεδο το οποίο προκύπτει από τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 301 (υποσημείωση 1) της Αποφάσεως, δεν ασκεί επιρροή. Πράγματι, τα πρόστιμα στις διάφορες επιχειρήσεις δεν υπολογίστηκαν σε συνάρτηση προς τα κέρδη τους, αλλά προς τον κύκλο εργασιών τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης.
- 671 Εφαρμόζοντας το κριτήριο αυτό σε κάθε επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης, η Επιτροπή έλαβε, εξάλλου, επαρκώς υπόψη τη σχετική οικονομική σημασία κάθε επιχείρησης στην κοινοτική αγορά δοκών, τη μόνη που αφορούν οι παραβάσεις. Η εκ μέρους της προσφεύγουσας αναφορά στη μικρής σημασία θέση της στην αγορά ακατέργαστου χάλυβα δεν ασκεί επιρροή στο πλαίσιο αυτό. Το ίδιο ισχύει και για τη δήλωση του κ. Van Miert ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
- (...)
- 676 Ορθώς η Επιτροπή αγνόησε το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί, σύμφωνα με ό,τι εκθέτει ως προς τη γερμανική φορολογική νομοθεσία, να αφαιρέσει το πρόστιμο από τα υποκείμενα στον φόρο εισοδήματά της. Η φορολογική νομοθεσία ενός κράτους μέλους δεν μπορεί να είναι κατάλληλο κριτήριο κατά τον καθορισμό του προστίμου λόγω παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού.
- 677 Τέλος, όσον αφορά τις φερόμενες δυσχέρειες προσαρμογής της βιομηχανίας στο τέλος του καθεστώτος κρίσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ήδη ότι οι επιχειρήσεις γνώριζαν, από τον Σεπτέμβριο του 1985 αν όχι νωρίτερα, ότι είχαν εισέλθει σε ένα μεταβατικό καθεστώς. Εξάλλου, η Επιτροπή θέσπισε διάφορα μεταβατικά μέτρα, ιδίως το καθεστώς επιτηρήσεως που προβλέπει η απόφαση 2448/88.

678 Επομένως, τα επιχειρήματα που αντλούνται από την οικονομική κατάσταση της προσφεύγουσας και της χαλυβουργικής βιομηχανίας πρέπει να απορριφθούν.

(...)

— Επί της εκ μέρους του Πρωτοδικείου ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του

724 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το Πρωτοδικείο ακύρωσε ήδη το άρθρο 1 της Αποφάσεως, καθόσον διαπιστώνει τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε συμφωνία καθορισμού τιμών στη γερμανική αγορά (βλ. σκέψεις 410 έως 413 ανωτέρω). Το πρόστιμο που επέβαλε η Επιτροπή για την παράβαση αυτή υπολογίζεται σε 90 300 ECU.

725 Για τους λόγους που εκτέθηκαν στη σκέψη 509⁴ ανωτέρω, πρέπει περαιτέρω να αποκλειστεί η περίοδος μεταξύ της 1ης Ιουλίου και της 31ης Δεκεμβρίου 1988 για τον υπολογισμό του προστίμου που αφορά την παράβαση καθορισμού τιμών στη δανική αγορά, πράγμα το οποίο συνεπάγεται, στην περίπτωση της προσφεύγουσας, μείωση του προστίμου κατά 17 200 ECU, σύμφωνα με τη μεθοδολογία που ακολουθεί η Επιτροπή.

726 Τέλος, για τους ανωτέρω εκτεθέντες λόγους (σκέψεις 687 έως 693)⁵, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι πρέπει να μειωθεί κατά 15 % το συνολικό ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε για τις συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές καθορισμού τιμών, λόγω του ότι η Επιτροπή υπερέβαλε, σε ορισμένο βαθμό, όσον αφορά τα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα των διαπιστωθεισών παραβάσεων. Λαμβανομένων υπόψη των ήδη αναφερθεισών μειώσεων όσον αφορά τις συμφωνίες τιμών στη γερμανική και στη δανική αγορά, η μείωση αυτή ανέρχεται σε 811 410 ECU, σύμφωνα με τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποίησε η Επιτροπή.

4 — Βλ. απόφαση Thyssen κατά Επιτροπής (T-141/94, Συλλογή 1999, σ. II-347), σκέψη 451.

5 — Βλ. απόφαση Thyssen κατά Επιτροπής (T-141/94, Συλλογή 1999, σ. II-347), σκέψεις 640 έως 646.

- 727 Επομένως, κατ' εφαρμογήν της μεθοδολογίας της Επιτροπής, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρέπει να μειωθεί κατά 918 910 ECU.
- 728 Εκ φύσεως, ο καθορισμός ενός προστίμου από το Πρωτοδικείο, στο πλαίσιο της ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του, δεν συνιστά ακριβή αριθμητική άσκηση. Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο δεν δεσμεύεται από τους υπολογισμούς της Επιτροπής, αλλά οφείλει να προβεί στη δική του εκτίμηση, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως.
- 729 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η γενική μέθοδος που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για να καθορίσει το επίπεδο των προστίμων (σκέψη 629 ανωτέρω) ⁶ δικαιολογείται από τις περιστάσεις της υπό κρίση περιπτώσεως. Συγκεκριμένα, οι παραβάσεις που συνίστανται στον καθορισμό των τιμών και στην κατανομή των αγορών, οι οποίες απαγορεύονται ρητώς από το άρθρο 65, παράγραφος 1, της Συνθήκης, πρέπει να θεωρούνται ιδιαίτερα σοβαρές, στον βαθμό που συνεπάγονται ευθεία παρέμβαση στις ουσιαστικές παραμέτρους του ανταγωνισμού στη σχετική αγορά. Ομοίως, τα συστήματα ανταλλαγής εμπιστευτικών πληροφοριών που προσάπτονται στην προσφεύγουσα είχαν αντικείμενο ανάλογο προς κατανομή των αγορών με βάση τα παραδοσιακά ρεύματα. Όλες οι παραβάσεις που ελήφθησαν υπόψη για την επιβολή του προστίμου διαπράχθηκαν, μετά το πέρας του καθεστώτος κρίσεως, αφού οι επιχειρήσεις είχαν λάβει τις προσηκούσες προειδοποιήσεις. Όπως διαπίστωσε το Πρωτοδικείο, ο γενικός σκοπός των επίμαχων συμφωνιών και πρακτικών ήταν ακριβώς να εμποδίσουν ή να νοθεύσουν την επιστροφή στην κανονική λειτουργία του ανταγωνισμού, η οποία ήταν σύμφυτη με την εξάλειψη του καθεστώτος έκδηλης κρίσεως. Επιπλέον, οι επιχειρήσεις γνώριζαν τον παράνομο χαρακτήρα τους και τις απέκρυψαν συνειδητά από την Επιτροπή.
- 730 Λαμβανομένων υπόψη όσων προεκτέθηκαν, αφενός, και της εφαρμογής, από της 1ης Ιανουαρίου 1999, του κανονισμού (ΕΚ) 1103/97 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν την εισαγωγή του ευρώ, αφετέρου, το ύψος του προστίμου πρέπει να καθοριστεί σε 8 600 000 ευρώ.

6 — Βλ. απόφαση Thyssen κατά Επιτροπής (T-141/94, Συλλογή 1999, σ. II-347), σκέψη 577.

(...)

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει το άρθρο 1 της απόφασης 94/215/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ όσον αφορά συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που εφάρμοσαν ευρωπαϊοί παραγωγοί δοκών χάλυβα, καθόσον λαμβάνει υπόψη εις βάρος της προσφεύγουσας τη συμμετοχή της σε συμφωνία καθορισμού τιμών στη γερμανική αγορά διαρκείας τριών μηνών.**

- 2) **Καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 4 της απόφασης 94/215 σε 8 600 000 ευρώ.**

- 3) **Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.**

- 4) Η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και τα τέσσερα πέμπτα των εξόδων της καθής. Η καθής θα φέρει το ένα πέμπτο των δικών της εξόδων.

Bellamy

Potocki

Pirrung

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Μαρτίου 1999.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

C. W. Bellamy